

Taip maisto produktų gamybos sektoriaus gamintojai ir botaninių medžiagų naudotojai tikrai žino kurie teiginiai apie sveikatingumą yra pagrįsti visuotinai pripažįstamais moksliniais duomenimis (222 leistini teiginiai apie sveikatingumą) ir kurie gali būti naudojami jų produktuose. Tačiau jie nebuvo informuoti tuo pačiu būdu (reglamento forma) apie situaciją, susiklosčiusią dėl teiginių, kurie neįtraukti į leistinų teiginių sąrašą, t. y. ar jie dar bus vertinami ar juos reikia išsamiau įvertinti, ar jie buvo atmesti, ar jie buvo neleisti, jei taip, tai kada ir per kokį laiką.

⁽¹⁾ OL L 136, p. 1.

⁽²⁾ OL L 404, p. 9.

2012 m. rugpjūčio 8 d. Rosella Conticchio pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. liepos 12 d. Tarnautojų teismo nutarties byloje F-22/11 Conticchio prieš Komisiją

(Byla T-358/12 P)

(2012/C 295/55)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Rosella Conticchio (Roma, Italija), atstovaujama advokatų R. Giuffrida ir A. Tortora

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Reikalavimai

Apeliantė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2012 m. liepos 12 d. Tarnautojų teismo nutartį byloje F-22/11 *Conticchio prieš Komisiją*,
- patenkinti apeliantės pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus,
- nepatenkinus pirmiau nurodytų reikalavimų, jeigu Teismas manys esant tikslinga ir reikalinga, grąžinti bylą Tarnautojų teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl apeliantės pirmojoje instancijoje pateiktų reikalavimų,
- pripažinti, kad ieškinys, dėl kurio buvo priimta skundžiama nutartis, buvo priimtinas ir pagrįstas visas be išimties,
- įpareigoti atsakovę padengti visas bylinėjimosi išlaidas, apeliantės patirtas visose instancijose.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateiktas dėl 2012 m. liepos 12 d. Europos Sąjungos Tarnautojų teismo nutarties byloje F-22/11 *Conticchio prieš Komisiją*, kuria iš dalies kaip akivaizdžiai nepriimtinas ir iš dalies kaip akivaizdžiai nepagrįstas buvo atmestas ieškinys, kuriuo iš esmės prašyta panaikinti sprendimą dėl apeliantės senatvės pensijos apskaičiavimo.

Grįsdama apeliacinį skundą, apeliantė nurodo tris apeliacinio skundo pagrindus.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas: „Sąžiningumo, teisingumo ir nešališkumo principų pažeidimas — Neaiškus kai kurių teisės normų teisinės apimties ir praktikos, kurios Komisija laikosi santykiuose su savo darbuotojais, nurodymas“.

Šiuo klausimu apeliantė teigia, kad skundžiamoje nutartyje jos argumentai laikomi akivaizdžiai nepagrįstais ir nurodoma, jog atlyginimo už 2010 m. sausio mėn. lapelis, iš kurio ji sužinojo apie savo teisinę situaciją, galėjo būti ginčijamas. Tačiau minėtas atlyginimo lapelis nėra sprendžiamasis aktas, kurį galima ginčyti atskirai, nes jis išsamiai neatspindi teisinės situacijos, kurioje būtų apeliantė jos išleidimo į pensiją momentu. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką atlyginimo lapelis kaip buhalterinio pobūdžio administracinis sprendimas nėra neigiamą poveikį darantis sprendimas ir dėl to, nesant kitų užtikrintų pagrindų, negali būti ginčijamas. Šiuo atžvilgiu apeliantė atkreipia dėmesį į tai, kad sistema „SysPer 2“ yra nepakankama apskaičiuoti būsimas teises į pensiją ir, kaip ir „pensijų skaičiuoklė“, pateikia tik orientacinius dydžius, kurie negali būti ginčijami. R. Conticchio galėjo ginčyti tik raštu pateiktą galutinį sprendimą dėl teisių į senatvės pensiją suteikimo ir apskaičiavimo, nes tik nuo to momento ji sužinojo tikslų mėnesinį savo senatvės pensijos dydį.

2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas: „Teisės į teisminę apsaugą ir teisės į teisingą procesą pažeidimas“.

Manydamas, kad bylos medžiagoje esančių duomenų pakanka, Tarnautojų teismas, priėmė motyvuotą nutartį, o ne tęsė procesą. Toks sprendimas neleido apeliantei visa apimti pasinaudoti teise į teisminę apsaugą. Apeliantei R. Conticchio nei buvo pripažinta teisė pateikti savo pačios pagrindus, nei leista vėliau pateikti paaiškinimų taip pat ir dėl galimų ieškinio nepriimtimumo ir (arba) nepagrįstumo pagrindų, dėl to buvo pažeistas teisingo proceso principas. Šiuo atveju atkreiptinas dėmesys į tai, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinta teisė į gerą administravimą, kuri suprantama kaip kiekvieno asmens teisė į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnę laiką. Ši teisė, be kita ko, apima kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

3. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas: „Dėl nepagrįsto praturtėjimo — Teisingo proceso pažeidimas“.

stažą nei faktinis per karjerą išdirbtų metų skaičius, dėl to administracija nepagrįstai praturtėjo savo pareigūnų sąskaita.

Ieškinys negali būti laikomas pavėluotu, nes remiantis atlyginimo lapeliu negalima niekaip patikrinti, ar yra su atitinkamu ieškinio pagrindu susijusių pagrindų. Užginčyti nepagrįstą Komisijos praturtėjimą apeliantė galėjo tik tuomet, kai gavo sprendimą dėl senatvės pensijos apskaičiavimo, t. y. 2010 m. gegužės 26 d. Apeliantė niekada nežinojo visos sumokėtų įmokų sumos, nes niekada nėra gavusi tokios informacijos iš atsakingų Komisijos tarnybų. Be to, primintina, kad Komisijai buvo pervestas ankstesnių teisių į senatvės pensiją, už kurias buvo sumokėtos įmokos INPS (nacionalinė socialinės apsaugos institucija) Italijoje, aktuarinis ekvivalentas ir tos teisės pervestos į Bendrijos administruojamą pensijų sistemą, dėl to apeliantės atveju atsirado disbalansas tarp gaunamos senatvės pensijos ir per karjerą sumokėtų įmokų. Taigi administracija iš pradžių pareikalavo tam tikro įmokų dydžio, o vėliau nustatė trumpesnę darbo

**2012 m. rugpjūčio 6 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje
Makhlouf prieš Tarybą**

(Byla T-82/12) ⁽¹⁾

(2012/C 295/56)

Proceso kalba: prancūzų

Šeštosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 109, 2012 4 14.